

स ग्रास्य भवति अनिरुक्तश्च । अनृतं वाभिशस्यमानस्य ॥८॥ अलीकि-
नाभिशस्यते यस्तस्याधुपद्व्यो भवति । सं वाथवानृतमसत्यमभिःस्य मिथ्या दो-
षेण निन्द्यमानस्य । श्यावोऽश्वो दक्षिणा तं ब्रह्मणे ददाति ॥९॥ सं श्यावः
कपिशवर्णः । स्वर्गकामस्यऽर्तपेयः ॥१०॥ ऋतपेय इति विशेषसंज्ञा सप्तद-
शस्यैव । स स्वस्य भवति । दीक्षोपसदो द्वादश ॥११॥ द्वादश दीदो भव-
तीति वचनात्^{१)} । सं न प्रत्येकम् । तिस्र उपसदः ॥१२॥ भवन्ति एका-
द्व्युपसत्क इति (ट. २. ३१) । शेषा नव दीक्षाः । एवं दीक्षोपसदां द्वादशसंख्या
भवति । षड्वा ॥१३॥ वाशब्दः पक्षव्यावृत्तौ । षडुपसदो भवन्ति षड्वा दी-
क्षाः । दीक्षोपसदां द्वादशसंख्या श्रूयते समविभागेनेति न्याय्यम् समं स्यादश्रुत-
त्वादिति । उभयत्र वा द्वादशता गुणत्वात् ॥१४॥ वाशब्दः पक्षान्तरपरिग्रहे ।
न दीक्षोपसदः संख्यां प्रति श्रूयन्ते^{२)} किं तर्हि दीक्षोपसदः प्रति संख्या श्रूयते ।
कुत एतत् गुणत्वात् संख्यायाः दीक्षोपसदो द्वादश भवन्तीत्यत्र संख्या दीक्षो-
पसदः प्रति विधीयते । गुणो हि संख्या गुणस्य च प्रतिप्रधानमावृत्तिर्न्याय्या ।
तस्मादीक्षासूपसत्सु च द्वादशसंख्येति । धृतं व्रतयति ॥१५॥ यद्व्रतयति तद्दृ-
तम् ततश्च पयसो निवृत्तिः । तत्परिमाणमाह । चमसं पूर्णमङ्गुलिपर्वणा
मौल्येन सर्वतः प्रमितमाद्यायामुपसदि ॥१६॥ अङ्गुणा मूल्येन^{३)} सर्वतः प्रमितं
चमसं धृतस्य पूर्णं व्रतयति प्रथमायामुपसदि । सं मौल्येन मूलभवेन अङ्गुणाङ्गु-
ल्या मूल्यकाण्डेन सर्वतस्तिर्यगायामत ऊर्ध्वं च प्रमितं चमसं पूर्णं^{४)} यज्ञमानो व्र-
तयति । द्वितीयेन द्वितीयायाम् ॥१७॥ द्वितीयेन पर्वणा प्रमितं द्विथामु-
पसदि । सं द्विनाङ्गुलिपर्वणा मध्यमेनाङ्गुणा मितं चमसं व्रतयति ।
तृतीयेन तृतीयायाम् ॥१८॥ प्रमितम् । भक्षयिष्यन्तः सत्यं ब्रूयुः ॥१९॥
सोमान्भन्तः सत्यं वदेयुः उक्तोऽग्निः शीतमुदकमित्येवमादि । सं ऋत्विजः ।
सदो वा स्रप्स्यन्तः ॥२०॥ सत्यं ब्रूयुः । वाशब्दो विकल्पार्थः । सं सदोमध्ये
प्रवेशं करिष्यन्तः । सोमचमसो दक्षिणौडुम्बरः सगोत्राय ब्रह्मणे देयः
॥२१॥ पूतभृतः सर्वार्थत्वात् ॥२२॥ पूतः सोमो गृह्यते सत्वात् अतो

१) See Tāndya १ट. २. Lāty. ट. १. ७. २) ? यते K. ३) sic! ४) पूर्णो Ss.